

EL VALLÈS NOU

PORTAVEU DEL REGIONALISME A GRANOLLERS I SA COMARCA

Preus de Suscripció
 ESPANYA, trimestre. 1'50 pts.
 Número corrent. 10 céntims.

Redacció i Administració
 Plaça del Bestià, 7, 1.er

Anuncis a preus convencionals
 No s'admeten escrits sense firma

PARLEM-NE DELS COMPTES

Sí, parlem-ne que val la pena, i al parlarne voldriam suplicar, que al tractar aquestos assumptes, al tractar questions d'ordre purament econòmic es fes amb serietat, perquè poc favor es fá el qui pren a broma un assumpte que pot fer tan bé o tan mal a Granollers, segons com se porti; una cosa que l'encausarla bé o malament es de vida o mort per a Granollers. Poc interès mostra, poc civisme, i fins poca cultura personal el regidor, el periodista, i fins el sencill veí de Granollers que al parlar de comptes, d'administració comunal, contesta amb bromes de mal gust, burlantse dels que amb altruisme es preocupen del ben estar de Granollers, ¿no veuen aquestos infelisos que laboran contra Granollers, que quan hagin acabat el repertori de burlas, insults, sarcasmes i calumnias, no hauran encara lograt desvirtuar que dos i dos fan quatre?

Poden barallarse per a sos fins polítics tots els que vulguin, poden treurers, si aixís creuen aclapararse els uns als altres, tots els drapets al sol, pero amb tot aixó lograrán molestar-se mutuament, pero no lograrán fer avensar ni un petit pas vers la regeneració econòmica de Granollers.

Les burles, els insults, ni les baralles no aclareixen comptes, pero a voltes serveixen d'escusa per a no aclarirlos.

Acabem aquí aquesta mena d'exor-

di i anem al grà; parlem-ne de la situació econòmica del nostre Municipi escatimla, aportem dades i raons i femho amb serenitat i justícia, preocupemnos del ben estar del nostre poble, prescindim de partidismes, perquè aquestos per mes que fassin no podrán pas fer canviar cap de les quatre regles fonamentals de la Aritmètica.

Que el municipi de Granollers atravessa d'uns quants anys ensá una situació econòmica molt greu, no ho dupta ningú, está en la consciencia de tothóm. ¿Doncs perquè no es procura arreglarla? ¿perquè no es procura al menys trevallar per la seva normalització?

Fa mes de dos anys que ens diuen que trevallen per aixó, fá mes de dos anys, desde que pujá en Torras a l'Alcaldía, que diuen que estan trevallant per a normalitzar l'administració municipal; pero d'aixó, fins avui no n'havem vist cap prova, al contrari creiem qu'es al revés, creiem que va mes malament que avans, sens volguer dir que avans anés bé, i ens dona dret a creurer-ho la resistencia que aquestos senyors, *que diuen que ho fan més bé*, mostren en donar comptes al poble, l'afany que mostren en portar amagada la seva gestió no havent donat en mes de dos anys, una sola vegada, una mostra clara al poble de les entrades i sortides que hi ha hagut a casa la Vila, i no sols al poble, sinó que fins s'han amagat dels seus companys de consistori.

¿Hi haurá ningú tan mansoi i candit que cregui que el no donar comptes es prova de bona administració? ¿Hi haurá algú tan insensat que cregui que l'administrador que no dona comptes als seus administrats es un model d'administració pura i sincera?

No, no hi haurá ningú tant faltat de coneixements i de llógica. Podrá algun, per mal entés partidisme, callar i fer el desentés, pero no hi haurá una sola persona que no conegui i no cregi que el qui no dona comptes deixa el camp lliure per al dupte; el que no dona comptes es que no vol que ningú s'enteri de la seva gestió, i aixó mai en lloc ha sigut norma de normalització administrativa, ja que mai la deixadesa i el desmanec han sigut ordre i arreglo.

Que els que fá mes de dos anys que governen el poble no han donat comptes, ho sap tothom ¡Bella manera de normalitzar una administració! Passar dos anys sens donar cap compte, i al apremiarlos qui hi te dret per a exigirho, amb quatre messos no s'ha lograt encara saber l'estat del Municipi. ¡Si qu'está normalitzada la administració!

Quán entrá el nou Ajuntament en 1.er de Gener, alguns dels nous regidors demanaren, avans de començar l'administració dels cabals públics sapiguer l'estat econòmic en que es trobaba el municipi ¿No es aixó llogíc?

Creiem que tota persona que pensi serenament, i se sapiga despullar de partidismes convindrà amb nosaltres que tot administrador que entri

de nou a una casa, lo primer que deu fer es sapiguer l'estat económic en que la troba, ¿com sino, podrà estudiar amb coneixament de causa el camí que deu seguir per a portarla a bon terme.?

Donchs aixó fins avui ha sigut impossible sapiguerho, i lo qu'es mes greu fins no s'ha pogut sapiguer en quatre mesos, cap entrada, cap ingress del Ajuntament.

¿Pot aixís administrarse un Municipi?

Desconeixent la seva situació i desconeixent els seus ingressos, no es possible fer res i ¿qui te la culpa d'aixó? els que diuen que tot s'arregla, pero no donen comptes; els que diuen que els seus antecessors ho feien malament pero ells ni volen que se sapiga lo que cobren.

¡Pobre Vila de Granollers! si son aquestos els quins l'han de salvar ja está fresca.

¿Com pot ser tingut per bon administrador, el que no dona comptes?

¿Com se pot fer bona administració sens saber lo que es deu ni lo que es cobra?

La nostàlgia dels ex-ministres

Molts dels ex-ministres que amb el seu arbitrari procedir han portat al Estat espanyol a un desgavell tant espantós, senten una intensa nostàlgia per a tornar a asseurats en el banc blau i fan vibrants alocucions de patriotisme, per a veure si aconseguen alguna indulgència per els desacerts i pecats comesos durant la seva actuació com a homes públics. Mes, no en tenen prou en fer manifestacions falses, sino que amb la seva insólita oposició intenten crear divergències entre els components de l'actual ministeri, amb el sol fi de tornar a n'els anacrònics procediments d'avans i imposar la seva omnídoma i canallesca voluntat, fent de la justícia un convencionalisme i de la Patria una

joguina per a satisfer els seus desigs i ambicions.

Ateleiat amb les etiquetes i refinaments de la vida cortesana, els governants d'avans no es recordaven que per a governar es necessari que es compenetrin amb el poble i no amb les institucions capitalistes i econòmiques que representen solsament la materialitat de les pessetes. Han de coneixer i atendre les aspiracions del poble, car aquest es el que intensifica la prosperitat d'un país i la seva riquesa.

Amb la seva peculiar deixadesa, amb la seva insuficiència i amb la seva mala fé de vegades, havien ajudat a crear aquesta tivantor entre la democràcia i la burgesia formant una barricada d'odis que a boltes se transformava en sang. L'actuació governativa d'aquests ex-ministres que durant tant temps han portat les brides del Poder espanyol, era d'espatlles a la realitat i a les aspiracions populars ofegant els clams del poble i de les regions amb l'encarament d'un fusell o amanassant amb l'empresonament.

Era política de compromisos i de convencionalismes la d'avans; eren ministres incapaços i plutòcrates els dels partits turnants que feien cas omís de la voluntat sobirana del poble, poguent aixemplar el cúmulo de les seves excessives riqueses.

I aquests ex-ministres son el que en el Congrés van de braset amb els republicans en la seva campanya de sistemàtica oposició, son els que en siloquis censuren la formació d'aquest Govern. Empro no son pas filles d'un seré racionari aquestes opinions, sino que procuren fer impossible l'estabilitat d'aquest Govern no mes que per egoisme personal i a demés per a véncer l'intensa nostàlgia que'ls fa ensopida la vida.

Mes aquest empenediment i aquesta anyoransa que senten no ofereixen cap garantia d'esmena i no pot admetrers com a garantia de contrissió per l'avenir. Ells son els causants d'aquesta anormalització actual i po-

líticament serán malaits pel poble, que no podrà oblidar jamai els molts afronts rebuts, quan els seus clams d'indignació demanaven justícia, exercint una autoritat brutal, sense consciència dels actes que realitzaven

El poble veu ben be de qui ve el mal, i no trangirà mai en que tornin a governar els polítics plens de mires excessivament raquítics i mesquinament convencionals.

Are, respirem una atmósfera saturada de tranquil·litat i de afalagadores esperances, i no consentirem que jamai governin homes que no tenen cap consemblansa amb la voluntat popular, i es prenen el governament de l'Estat, com a un divertiment.

SIRS.

Com algun periódic ha anunciat equivocadament que nostre Diputat Sr. Lligé havia demanat un torn en la interpel·lació Macià, i aixó no es exacte sino que demanà la paraula i després un torn, per a rectificar algunes manifestacions del Sr. Marcel·lí Domingo en un assumpte que te una directa e immediata relació i gran importància per a la ciutat de Badalona que forma part de nostre districte, ens permetem copiar les paraules que pronuncià nostre amic:

•El Sr. LLIGÉ: He pedido la palabra para dirigir un ruego a la Mesa.

En la sesión del viernes pasado, D. Marcelino Domingo pidió una serie de datos y documentos para, según dijo, explicar una interpelación al señor Ministro de la Gobernación acerca de la Real orden recaída en el legado «Roca y Pi», de Badalona. La serie de documentos pedidos, que a mí me parece muy difícil pueden venir a la Cámara, me hizo sospechar se prepara lo que pudiéramos llamar un efecto y acaso un debate «para la galería», y esto me ha obligado a leer el *Extracto de las Sesiones*, enterándome de que Don Marcelino Domingo afirma que Badalona entera ha protestado contra la resolución del Sr. Ministro y que el Ayuntamiento, por unanimidad, ha acordado también for-

mular su protesta. Tengo que manifestar que eso no es cierto. La minoría del Ayuntamiento de Badalona, constituida por personalidades del partido regionalista y de los partidos de las derechas, que son mis amigos, y que en la actualidad representan la mayoría de las fuerzas vivas de Badalona, ha visto con agrado y aceptado la resolución del Sr. Ministro de la Gobernación, porque entienden que es la única que en justicia debía dictar, y ese mismo criterio y esa misma opinión son los de la mayoría de la ciudad de Badalona.

Por tanto, y para que aquí pueda formarse juicio exacto con la debida discusión, ruego al señor Presidente de la Cámara que me reserve la palabra para el caso de que llegue a explenarse dicha interpelación, avisándome con la antelación necesaria.

El Sr. PRESIDENTE: Se reservará a S.S. un turno en la interpelación anunciada por el Sr. Domingo.»

DEL MUNICIPI

Dijous passat en la sessió del Ajuntament i amb motiu de la aprovació d'unes factures es tornà a remouren la qüestió dels comptes que tant temps ha, inútilment es demanen.

El Sr. Serra qui parlà en nom de la minoria i que per desconeixement del estat del Municipi i de les entrades que aquest te, digue no aprobava els comptes i prega al Alcalde li reservés la paraula per acabada l'ordre del dia.

Acabada aquesta, nostre amic feu present al Consistori que quan en primers de Gener demanaren coneixer l'estat económic amb que trobaven l'herari municipal l'Alcalde li oferí publicar aquest estat per tot el mes de Gener i que ja estavem al mes de Maig i encara no havia vingut l'estat.

L'Alcalde s'escusa amb el temps que ell no havia regentat l'Alcaldia i que durant aquell temps si ell hi hagues sigut ja estarian acabats aquells comptes i prometé solemnement que el dijous vinent es presentaria el ja estantís estat al Consistori.

El Sr. Serra insistí fent present que l'Alcalde sempre tenia l'hereu gran i que aixó no era excusa per haver passat quatre mesos en fer un estat, que aixó desdeia molt de la bona administració que tant se bescantaba.

Benvinguts sigan aquestos comptes, si venen encar que sia fart pero no es aixó sol replicá nostre amic; fá quatre mesos que som al Consistori, que formem part de l'Ajuntament i encar no havem vist, no s'ha donat compte al Consistori del mes petit ingrés de l'Ajuntament. ¿Es que no's cobren arbitres, drets, ni multes? ¿Com podem aprovar factures per al pagament si no sabem, l'Ajuntament quant deu ni quant recauda?

S'escusá l'Alcalde amb esser novell i no coneixer prou be els tinglados municipals, i qu'ell s'havia atemperat als antecedents que havia trobat.

Els antecedents eren temps enrera de donar als regidors nota mensual de entrades i sortides, pero fá mes de dos anys que no's fá i a mes per sobre els antecedents hi ha la llei de la que llegí el Sr. Serra l'Article 166 que obliga als Ajuntaments a publicar comptes trimestrals d'entrades i sortides. A la que estigué conforme l'Alcalde dient que aixis ho compliria, aprofitan el Sr. Serra l'oportunitat per a suplicar que es dongués nota mensual als regidors de tot lo cobrat i pagat en el mes anterior a lo que s'oferí l'Alcalde.

Hi ha les entrades de la recaudació de places que no en sap res el Consistori, com tampoc dels sous i nomenament de cobradors essent aixis que l'article 157 de la Llei diu ben clar que el nomenament dels recaudadors i cobradors de tota classe de arbitris es l'Ajuntament qui ha de ferla com es també l'Ajuntament qui ha d'acordar el sou que s'els ha de donar i si bé la majoria temps enrera nomená un encarregat de la cobrança aquest arbitre d'impost de places, no ha nomenat els altres i no ha acordat encare el sou que sels ha de donar i ja fa quatre mesos que l'Ajuntament está en funcions.

L'Alcalde torna a escusarse en la falta de práctica, en ser novell en els afers municipals i en el molt temps que deixá de regentar l'Alcaldia i que el seu ánim era anarho regularitzan tot i que aixis ho faria.

Deu ho fassi, pero com ja li digué nostre amic Sr. Serra al Sr. Montañá, aquest te molt bones paraules, ho promet tot, pero a voltes queda per cumplir.

Ja ho veurem.

Les afalagadores impresions dels primers moments s'han esvait. Els veins de Granollers que per un moment ferén creure que sacudién la seva apatia per a ocuparse dels afers comunals, dels afers que a tots interessan, no han sigut constants i a les reunions que hi havia convocades per a fixar la riquesa de cada un, fora de la primera no hi ha concorregut gairebé ningú i no s'ha pogut continuar la tasca

I aixó fa llástima, aixó es sensible, ¿qui millor que els mateixos veins agrupats en

les respectives seccions a que pertanyen per a fixar la riquesa llur? ¿Qui mes que ells es coneixedor de sos propis cabals?

Per aixó la llei els hi crida, per aixó la llei els dona dret a reunir-se i fixar llur riquesa, pero els nostres veins no en volen usar dels drets que els dona la llei.

Potser estan convensuts, per lo que ha durat tants anys en aquest poble, que es inútil la seva intervenció, pero haurien de veurer que els temps han canviat i que avui no poden ferse les barrabassades que es feien, que encar que algú crega que la suprema llei es la seva voluntat absoluta, aixó es diu, d'aixó s'en fan bravates, pero a la realitat dista molt de ser.

Si els veins haguessin comperegut a les respectives seccions haurien sigut ells i ningú mes qui hauria fixat la riquesa, are es molt de lamentar no hi han acudit, i l'Ajuntament i els vocals associats seran els que sancionaran de dret el repartiment ¿Qui el farà? No ho sabem, porser algun empleat que faltat de temps i de medis de judici l'haurá de fer depressa i defectuós i després vindrán els crits i les reclamacions dels mateixos que quan han tingut dret i fins obligació a intervenirhi s'han quedat a casa criticant als pocs ciutadans que comparegueren a casa la Vila.

¡Que n'estem d'atrassats! I encare ens queixem del mal govern del poble. Tenim el que'ns mereixem. No'ns podem queixar.

LOCALS:

Durant la prop-passada setmana la Sucursal en aquesta Vila de La Caixa de Pensions per a la Veïlla i d'Estalvis ha rebut per imposicions la quantitat de pesetes 28.966'70 y pagat per a reintegros pessetes 23.742'34 havent obert 7 llibretes noves.

TOTAL MES DE ABRIL

Imposicions, ptes.	99.020'15
Reintegros, "	72.523'63
Llibretes noves,	25

S'ha comentat molt el modo de procedir de la Junta del Casino que anunciá per el diumenge a la nit la obra «Amor que vence al amor» i segons se diu, el divendres ja sabian que no podian ferla i no obstant repartiren els programes anunciantla, el dissapte.

Nosaltres sabem d'un soci que al portarli el programa el dissapte al mitg dia digué que trobava estrany que s'anunciés una obra que segons noticies que tenia per certes no's faria, a lo que se li contestá que havia sigut algun tranquil que s'havia volgut divertir i que ja estaben entesos amb Barcelona i que l'obra es faria.

Fins poc avans de l'hora de la representació no s'anunciá oficialment el cambi d'obra, lo que feu que molts quedessin desil-lusionats.

Una mica mes de serietat senyors. Si una obra no's pot fer sigui per lo que sigui, lo millor es dirho desseguida al públic.

MANEL ESQUIUS ANGUERA METJE-CIRUJIA

Ha traslladat el seu consultori i domicili al carrer d'en Prim, n.º 3. — Teléfon 131

Tip. de J. Joseph.-Granollers.

SABÓ**BARANGÉ****BARCELONA, GRANOLLERS I GIRONA****LLUIS SERRA I GUARDIA****BANQUER**Operacions de Banca y Borsa : Descompte de Lletras : Checs : Pago de Cupons : Compra i
venta de tota classe de Paper Negociable en Borsa.**AIGUES PER A ARRENDAR****RICOMA, 79 Y 81 — TELÉFONO 516 — GRANOLLERS****FORN DE SANT VICENS****CONFITERIA I
PASTISSERIA****PERE ROS**Elaboració diària de dolços : Gran assortit en confits de totes classes per a casaments i bateigs.
Galletes de diferents marques.**Carrer de Barcelona 12. - MOLLET****SE SERVEIX A DOMICILI****Canuto Morató****PINTOR-DECORADOR**ROTULS de TOTES CLASSES
ESPECIALITAT EN ELS
DORATS AL CRISTALLSe pinten i empaperen
HABITACIONS
a preus econòmics**Prim, 62 :: GRANOLLERS****¿HA PROBAT V. L'ANÍS BAGES?****PROBI'L ES EL MILLOR****FABRICANT: FILL DE R. CURA****FÀBRICA A SANT FRUCTUÓS DE BAGES****DESPATX I MAGATSEMS A MANRESA****SUCURSALS A VICH I SABADELL**